

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

INSTITVTIONVM IVRIS CANONICI LIBRI QVATVOR.

Cucchi, Marco Antonio

Coloniae, 1564

VD16 ZV 4150

Quando, & quibus solennitatibus res Ecclesiae alienari possunt. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62908)

o d.c. ad ibi fuerit, non negligetur autoritas.^o
Apostolica. Laicus certè incapax decimarum
Abb. d.c. cū censetur. P

contingat. Decimarum quoq; solutio prius fa-
p c. quam cienda est, quā census vel tributū. quod
uis. c. prohi si censuum, aut tributorum solutio de-
bemus. de cimā præcesserint, ab ipsis quoq; tri-
decim. c. butis, & censibus decima deducetur. P

cām. vbi Ecclesiæ quoque ipsæ interdum ad
doct. de præ decimas Ro. Pontifici soluendas com-
script. pelluntur: si pro vniuersalis Ecclesiæ

q c. cū non vsibus sit necessarium, quo casu si quis
sit in homi- dubitet, de quibus rebus solui debeat,
ne. diffusè hoc declarauit Bonif. VIII. sua

r in extra- Constitutione, r & nonnulla quoque
uag. com. c. addidit Clem. V. vt ex amborum Con-
vnico. stitutionibus vobis patere potest. S

s cle. ii. vbi Quando, & quibus solennitatibus
glo. res Ecclesiæ alienari possunt.

Tit. XV.

Quamuis leges Pontificiæ curent,
 que clericis facultates idoneæ ab
 ecclesia desint, & propterea illis præ-
 bendas suggerant: ea tamē bona cleri-
 corum ipsorum in dominio censeri ne-
 mo existimet, vel quod illis possint suo
 arbitrio vti, & in quoscunq; vsus trans-
 ferre: nam præterquam quod supra do-
 cui-

LIBER SECVNDVS. 163.

cuimus, quibus nam vsibus sint illæ fa-
 cultates destinate prætereà etiã cau-
 dum est, ne alienentur, ne patrimoniũ
 Petri prodiga Prælatorũ & clericorum
 libidine exhauriatur. quo facto inæsti-
 mabile damnũ ecclesiæ inueheretur, si
 opes deinde non suppeterent, quibus
 subleuari possent, qui ministerijs diui-
 nis omnẽ operã suã dicarunt, quapro-
 pter ex Concilio apud Syluanũ statu-
 tũ est, ne cui liceat alienare rem immo-
 bilem ecclesiæ, nec mancipiũ, neq; spe-
 cialis hypothecę titulo cuiquã addice-
 re. Alienationis aut titulo diffinitũ est
 cõtineri conductionẽ, donationẽ, ven-
 ditionẽ, permutationẽ, & emphyteuti-
 cũ contractũ perpetuũ. ^a Et sancitũ est
 Leonnæ Constitutioni subiaccere eos,
 qui hanc concilij constitutionẽ fuerint
 transgressi: nẽpẽ vt officio priuẽtur, &
 omnẽ damnũ illatũ ecclesiæ restituant
 ipsi qui cõtactum inierint, aut eorum
 successores: tabelliones autẽ de aliena-
 tione instrumẽta cõticientes ex eadem
 Leonina Constitutione relegantur, &
 iudices alienationi authoritatem præ-
 stantes bonis & dignitate priuat: ^b qui-
 bus Symmachus piæ memo. Sum. Pont. de sacro. ecco
 addidit, vt si quis presbyterorum, dia-

*a c. nulli.
 de reb. ecc
 clesi. non
 alien.*

*b l. iubeo
 mus. §. econ
 nomus. C.
 de sacro. ecco
 cle.*

cono-

NO.
 horitas.
 cimorum
 prius fa-
 uti. quod
 lutio de-
 uoq; tri-
 uetur.
 rdum ad
 las com-
 Ecclesiæ
 su si quis
 debeat,
 III. sua
 quoque
 m Con-
 ft.
 tatibus
 nt.
 curent,
 neæ ab
 lis præ-
 a cleri-
 feri ne-
 int suo
 trans-
 ora do-
 cui-

conorū, seu defensorū, alienanti prædium ecclesię subscripserit, anathemate feriatur: nisi fortè & alienator, & qui acceperit, clerici restitutione sibi prospexerint. & liceat prætereà quibuscūque ecclesiasticis personis contradicere, & rem cum fructibus alienatam recuperare. ^cSed & Clemens. V. in Concilio Viennensi constituit, d ne quis religiosus monasterio, prioratui, ecclesię, seu administrationi cuius præsidens, iura, redditus, aut possessiones eiusdem alicui ad vitam eius, seu aliud certum tempus, pecunia etiam inde recepta, quouis modo concedat, nisi necessitas, aut utilitas monasterij, prioratus, Ecclesię aut administrationis huiusmodi hoc exposcat, conventus sui, aut (si conventum non habeat) prælati proprii assensu accedente & qui contra hæc fecerit, pœnam suspensionis ab officio eo ipso incurrat: nec ex concessione ipsius recipienti ius aliquod acquiratur. Quod tamen ad locatiões, vel etiam reddituū, aut fructuū venditiones ad tempus modicum faciendas non extenditur. ^eProhibentur item ecclesię, earumq; bona immobilia, & iura laicis subigi, absque capituli consensu, & Romani Põtificis venia,

*e c. si quis
presbytero.
rum. extra.
eod.
d cle. i. eod.
titu.*

e d. cle. i.

venia, sed omnes cōtractus quouis sint robore muniti contra hæc celebrari inanes decernuntur: nec impunè abeūt prælati qui hæc fuerint transgressi, & clerici, qui sese non opposuerint. sed & laici, qui prælatos ad hoc cōpulerint, dignis pœnis subijciūtur. f. Cùm igitur incidunt tempora, quibus vel utile est ecclesiæ, vel fortè etiam necessarium alienationem fieri, ei erit cōsulendum cum totius cleri tractatu consensu & subscriptione: g. qua forma non seruata nullius erit momenti alienatio. h.

f. c. ii. in vi.
g. c. non licet. c. alienationes. c. sine exceptione. xii. q. ii.
h. c. i. in vi.

Sed longè omnium plenissimè huic rei prouidit Paulus Venetus II. dum sua constitutione, quæ in viridi est obseruantia, prohibuit omnium rerum & bonorum Ecclesiasticorum alienationem: omneq; pactum, per quod dominium ipsorum transfertur: concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem, vltra trienniū: nec non infeudationem, vel contractum emphyteoticum, præterquàm in casibus à iure permissis, ac exceptis rebus & bonis in emphyteosim ab antiquo concedi solitis (& tūc ecclesiarum euidenti utilitate) deptisq; fructibus & bonis quæ seruando seruari non possunt, pro in-

stan-

ANO.
anti præ
mathema
or, & qui
sibi pro
uibus scū
tradice
atam re
Concilio
religio
esiæ, seu
ns, iura
m alicui
am tem
ta, quo
itas, aut
Ecclesiæ
odi hoc
conuen
ij assen
fecerit,
eo ipso
sius re
Quod
edituū,
pus mo
e. Pro
; bona
absque
ōtificis
venia,

stantis temporis exigentia, prædecessorum cōstitutionibus, prohibitionibus, & decretis alijs super hoc æditis in suo robore nihilominus relictis. & decrevit cōtra hæc facta nullius omninò roboris, & momenti. & tam alienantem, quàm eum qui alienatas res, & bona prædicta receperit, sententiæ excommunicationis subiacere. Alienanti verò bona ecclesiarum, monasteriorum, locorumq; piorum quorūlibet inconsulto Romano Pōtifice, aut contra ipsius constitutionis tenorem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat dignitate, Ecclesiæ ingressum interdicit; qui si per sex menses immediatè subsequentes sub interdicto huiusmodi obstinatis auribus perseverarit regimine, & administratiōe ecclesiæ monasterij cui præsidet in temporalibus, & spiritualibus sit eo ipso suspensus. Inferiores verò prælati, commendatarij, & aliarum ecclesiarum rectores beneficia vel administrationem quomodolibet obtinētes, prioratibus, præposituris, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officijs, canonicatibus, præbendis, alijsque ecclesiasticis cum cura, & sine cura secularibus, & regularibus beneficijs,

ficijs, quorum res, & bona alienarunt, duntaxat, ipso facto privati existant: illaq; absq; declaratione aliqua vacare censeantur, possintq; per locorum ordinarios, & alios, ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis quæ propterea priuatæ fuerint) liberè de iure conferri, nisi alias dispositioni Apostolicæ sedis sint specialiter reseruata, vel generaliter: & nihilominus alienatæ res, & bona huiusmodi ad ecclesias monasteria & loca pia ad quæ antè alienationem huiusmodi pertinebunt, liberè reuertantur. h

h in extra

Non licet etiam Episcopo vel Ab- *uagan. i. de reb. eccle.*

bati terram vnius Ecclesiæ ad aliam vertere, quamuis ambæ in eius sint potestate. si tamen eam commutare voluerit, cum ambarum cõsensu hoc faciat. i *c. i. eod. titu.*

Et permutationes rerum ecclesiasticarum ab antecessore inconsultè factæ à successore emendari poterunt. k *k c. ii. de rerum pera*

Causæ autem iustæ ad alienationem rei ecclesiasticæ esse possunt: veluti, si *muta.*

ære alieno ita sit oppressa ecclesia, vt illi exoluendo fructus non sufficiant: si rem alienet, quò meliorem emat: si captiuos Christianos redimere velit: aut, si res, quæ alienantur, damno potius & oneri

I Abb. d. c. oneri sit ecclesiæ, quàm emolumento.
nulli.

Sed interdum & si nulla solennitas in alienatione facienda posthabita sit, ab ea tamen resilire licebit: vt si graue dispendium ex ea alienatione ferat ecclesia, rescindetur enim tunc alienatio

m c. i. eod. per in integrum restitutionem. m
titu.

Sed cùm ex supradictis appareat, ne ecclesiasticis quidẽ personis licere ecclesiasticas res alienare, quo detestabilior est iudicanda Principum secularium temeritas, qui falcem in messem alienam iniicere, resq; ecclesiasticas prophanis sacrilegisq; manibus cõtractare, easq; iure suo, quasi earum domini sint, alijs donare non dubitarint, atque ita egentium clericorum substantiam rapere, vel qui ab eis hæc petere ausi fuerint: quippe hoc modo tentata, irrita esse omnia ex Concilio Lugdunensi iubentur. hocq; impium & temerarium hominum genus à communionem ecclesiæ excludi.¹¹

n c. ii.

De Peculio Clericorum.

Tit. XVI.

Inquirendũ est prætereà, si quis presbyterorum de rebus ecclesiæ, vel oblationibus, vel votis fidelium, alieno nomine